

(Безуглая Е. В. Значение социальной инфраструктуры для социально-экономического развития региона — 2013. — № 10. — С. 272–274).

Загалом соціальна інфраструктура, як економічна категорія відображає виробничі відносини з приводу діяльності різних об'єктів, спрямованої на створення комплексу загальних умов для забезпечення економічного росту і життєдіяльності населення країни, тобто процесу суспільного відтворення.

При цьому питання стану та розвитку соціальної інфраструктури є важливим, оскільки утримання таких об'єктів потребує надзвичайно великих коштів, а з повернення вкладених коштів відбувається протягом тривалого часу.

Зарубіжних досвід свідчить, що частка державної участі в інфраструктурних програмах розвинених країн світу традиційно висока. Наприклад, саме розвиток соціальної інфраструктури було визначено найважливішою метою основного плану економічного і соціального розвитку Японії на 1973–77 рр.. (Коварда, В. В. Роль и значение транспортной инфраструктуры для социально-экономического развития Курской области. 2012. — № 2 (Ч. 1). — С. 110–113).

Безумовна економічна політика повинна концентруватися навколо фінансової допомоги соціальній інфраструктурі, але процес реформування і розвиток різних галузей економіки та соціальної сфери, зокрема морегосподарського комплексу потребує зміни і обґрунтування діючого підходу до стану та розвитку соціальної інфраструктури, який буде адекватним як природі соціальної економіки, так і ринковим механізмам, тому практика «навішування» на порти соціальних об'єктів (дитсадок, лікарні, гуртожитки, профілакторії) є економічно невиправданою і такою, що збільшує видатки підприємств та зменшує їх рентабельність.

РОМАНЕНКО К. М.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри національної економіки,
кандидат економічних наук, доцент

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛОГІСТИЧНИХ ЦЕНТРІВ

Економічні перетворення, які відбуваються в Україні, розвиток її економічних зв'язків із зарубіжними країнами, ставлять перед транспортно-логістичним комплексом країни складні задачі щодо адаптації в нових умовах господарювання в ринковому середовищі та інтеграції в світові транспортні системи. Більшості реально

функціонуючим на практиці логістичним центрам (ЛЦ) притаманні основні властивості складних стохастичних систем, а саме: складність, ієрархічність, емерджентність, структурованість та ін. Все це зумовлює необхідність використання одного з основоположних методологічних принципів — системного підходу. Необхідність застосування системного підходу обумовлена також тим, що ЛЦ відноситься до складних систем, структура якого визначається його цілісними властивостями із структурою, визначеною внутрішніми властивостями системи із застосуванням принципів управління.

Ефективне функціонування будь-якого підприємства, в тому числі логістичного центру, неможливо без налагодженої та ефективної системи управління. Управління будь-яким підприємством — складний комплексний процес. Адже потрібно постійно боротися за частку ринку, забезпечувати точні терміни виконання робіт, виробляти продукцію все більш високої якості, призначати ціни з урахуванням умов конкуренції та всіляко піклуватися про підтримку репутації центру у споживачів. Важливим завданням управління є об'єднання, інтеграція всіх сторін і аспектів діяльності підприємства та її складових для досягнення загальної мети.

На сьогоднішній день в Україні «ще недостатньо вирішуються питання координації перевезень різними видами транспорту, відсутні ефективні засоби прогнозування попиту і пропозиції на обсяги перевезень вантажів, моделі і механізми раціональної взаємодії різних підприємств, зайнятих перевезеннями вантажів, не відповідають сучасним вимогам засоби інформаційного забезпечення перевезень і т.д. Ці та інші завдання науково-методичного супроводження процесів перевезень вантажів вимагають системного їх вирішення на різних рівнях» (Франк С. О. Повышение эффективности контейнерной транспортной системы страны на основе развития терминальных комплексов / С. О. Франк // Автореф. дис. на соискание уч. степени канд. техн. наук. — М., 2006. — 22 с.).

Логістика управління перевезеннями вантажів передбачає: формування оптимальної системи управління, вдосконалення взаємодії різних видів транспорту та розмежування прав і відповідальності між державними органами управління і суб'єктами господарської діяльності, стимулювання високої якості і ефективності перевезення вантажів.

Мультимодальні перевезення вантажів на сучасному етапі передбачають широке використання методів і моделей логістики, що забезпечують координацію функціонування окремих процесів на основі критеріїв системної ефективності.

Логістичне управління перевезеннями вантажів має передбачати інтеграцію і координацію діяльності по керуванню запасами, збереженню і обробці товарів і транспортом таким чином, щоб ринки обслуговувалися найбільш ефективним і економічним способом.

Основною задачею удосконалення процесів перевезень вантажів є формування організаційно-економічного середовища оптимального функціонування транспортних підприємств за рахунок розробки і реалізації моделей і критеріїв оптимізації процесів логістичного управління в реальному організаційно-технологічному середовищі (Франк С. О. Повышение эффективности контейнерной транспортной системы страны на основе развития терминальных комплексов / С. О. Франк // Автореф. дис. на соискание уч. степени канд. техн. наук. — М., 2006. — 22 с.).

Аналіз тенденцій розвитку і функціонування європейської транспортної системи свідчить про впровадження нових прогресивних вантажно-розвантажувальних і транспортних технологій, що ґрунтуються на досвіді функціонування мережі логістичних центрів у рамках системи «Європлатформс».

Методами імітаційного моделювання можливо дослідити типову логістичну систему «виробництво — транспорт — споживання», на вході якої розміщені складські ємності відправника, а на виході — складські ємності одержувача (Кутах О. П. Математичні моделі та інструментальні засоби інформатизації управління транспортними процесами / О. П. Кутах // Автореф. дис. на здобуття наукового ступеня докт. техн. наук. — К., 2005. — 35 с.). Таке дослідження дає змогу приймати рішення у таких проблемних ситуаціях: простій вантажу на вході через перевищення темпів накопичення вантажу над темпами його вивезення; урівноваженість темпів накопичення і вивезення вантажу; простій поїзду через відсутність транспортної партії вантажу; надмірне накопичення вантажу на складах через перевищення темпів надходження вантажу на склади над темпами споживання; урівноваженість темпів надходження і споживання вантажу; простій ємностей одержувача через перевищення темпів їх надходження над темпами надходження вантажів маршрутом.

Логістичний центр нового покоління повинен забезпечувати: стандартизацію транспортних та складських систем, автоматизацію завдань із переміщення логістичних продуктів, інформатизацію процесів прийняття рішень та інтеграцію інформаційних систем; координацію дій учасників дистрибуційних мереж.

Таким чином, можна стверджувати, що глобалізація світової економіки та інтенсивне формування міжнародних транспортних коридорів визначають тенденції розвитку транспортно-логістичного обслуговування в Україні, що проявляється в централізації та кооперації транспортно-експедиторських компаній, посиленні їх взаємодії із різними видами транспорту, диверсифікації діяльності транспортних фірм. Отже, ефективне обслуговування всіх учасників транспортно-логістичного процесу може забезпечуватися за рахунок створення єдиного логістичного центру, здатного забезпечити взаємодію декількох видів транспорту.